

ಮಾತನಾಡುವ ದೊವಾಲೆ ಸ್ವತಃ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕಾಯಿಲೆ ಹೊಂದಿರುವವನು. ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಕರೆ, ಜೋರ್ಗಳನ್ನು ಹೇಳೆಯುತ್ತ ಸಾಗುವ ದೊವಾಲೆಯ ನಿರೂಪಕೆಯು ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವ ಸಾವಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಬದುಕೆಂಬ ಕತೆಯನ್ನು ಕಥನವಾಗಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯೇ ಅವನನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದೆಯೇನೂ ಅನ್ನಿಸತ್ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ದೊವಾಲೆಯು ಈ ಸಂಗಾಳಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಜಹ್ಯಾಳಪದಿಸುವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಕೆಯೆಂದು ಹೋರುವ ಕಾಯಿಲೆ, ಸಾವು ಮತ್ತು ಯಾದ್ಯಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ತಗುಲಿರುವುದು ದೇಹಕ್ಕಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಾಗಳಿಗೆ ಎಂಬ ಸಹ್ಯ ಒಡಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ, ಬಹುಪಾಲು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಎದ್ದು ಹೋಗುವಾಗ ‘ಇವನು ಜನರನ್ನ ಹಿಡಿದಿದುವಲ್ಲಿ ಸೋತನೇನೋ’ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ ನಮಗೆ ಬಂದರೂ, ಎದ್ದುಹೋಗದೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಓದುಗನಲ್ಲಿ ಕಥನವು ಮೂಡಿಸುವ ನೋವು ಕಾದಂಬರಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ ಹಿಡಿದ ಕಣ್ಣಿಡಿಯಾಗಿದೆ. ಹೊನೆಯಲ್ಲಿ, ದೊವಾಲೆಯನ್ನು ‘ಜಡ್ಜ್’ ಮಾಡಲು ಬರುವ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕ ಲಜಾರ್ನೋಳಗೆ ಮಾತು ಸೋತು ಗೆಳಿತನದ ಹಸ್ತವನ್ನು ದೊವಾಲೆಯೆಡೆಗೆ ಚಾಚುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದೇ ಸ್ವರೂಪದ ನೋವುಂಡವರ ಬದುಕಿಗೂ ನಾವು ಘನತೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಹಿಮ್ಮುರಳಿಸುವ ಬಗೆಯೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ‘ನಿಜವಾಗಿ’ ನೋಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಲಜಾರ್ ದೊವಾಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ; ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ನಮ್ಮೊಳಗನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುವ ಹಾಗೆ.

ತೇಜಶ್ವಿ

ಕವಯಿತ್ರಿ, ಅನುವಾದಕಿ ತೇಜಶ್ವಿ ಹಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಲಯ’, ‘ತಿಳಿಗೊಳ’, ‘ಉಸುಬಂಡೆ’, ‘ಮಾಗಿ ಕಾಲದ ನಾಲಗಳು’, ‘ಅವನರಿವಲ್ಲಿ’ ಅವರ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಗಳಾಗಿವೆ. ಲೇಖಕ ಯು.ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಆತ್ಮಕತೆ ‘ಸುರಿ’ಯನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿ, ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ‘ಚೀನಿ ತತ್ತಜಾಸ್ತ ದ ಕತೆ’, ‘ಕಡಲ ತಡಿಯ ಗುಡಾರ’, ‘ಬೆತ್ತಲೆ ಘಕೀರೆ’, ‘ನನ್ನೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ನಡಿಗೆ’ ಅವರ ಅನುವಾದಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳು. ರಷ್ಯಾ ಲೇಖಕ ಲಿಯೋ ಹಾಲೋನ್ನ್ಯಾಯ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಅನ್ನ ಕರೆನಿನ’ದ ಸಂಗ್ರಹ ಅನುವಾದ ಪರಿಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.